

Arrest

nr. 63 558 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Gjakovë, en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die eveneens door uw zoon, (R.N.) (O.V. 6.704.316), werden aangehaald. Zo verklaarde u net als uw zoon dat u Kosovo diende te ontvluchten met het gezin van uw zoon tijdens de oorlog in 1999 toen de Albanezen terugkwamen en u problemen met hen kreeg. Samen met uw zoons familie vertrok u naar Servië. Uw zoon werd er door Serviërs gepest en geslagen vanwege jullie Roma-etnie. De politie kwam maar ondernam niets. U kreeg kort na de oorlog migraine waarvoor u nog steeds medicatie neemt. Jullie besloten terug te keren naar Kosovo toen de situatie erop was verbeterd. Na uw terugkeer in Kosovo had u problemen met Albanezen. Uw schoondochter, (M.Z.) (O.V. 6.704.323), had het moeilijk om naar buiten te gaan en om

voor haar kinderen en haarzelf bij de dokter te gaan. Uw schoondochter en de kleinkinderen werden lastig gevallen en konden niet naar school gaan. Verder werd uw zoon geslagen en door een groep Albanezen verwond. U voegde hier nog aan toe dat u kort voor de oorlog migraine kreeg en dat u hiervoor in Kosovo behandeld werd. Op 13 oktober 2010 vroeg u in België asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u uw identiteitskaart, uitgereikt door UNMIK te Pristina op 10 december 2002, neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon (R.N.). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde sinds uw terugkeer uit Servië in 2003 of 2004 voortdurend in Gjakovë met etnische Albanezen problemen gehad te hebben. U werd beledigd, u werd bedreigd, u werd regelmatig niet betaald voor uw werk op de plaatselijke markt, u werd door eenzelfde groep Albanezen een viertal keer geslagen en u werd ongeveer een maand voor uw vertrek door een groep Albanezen aangevallen en neergestoken vanwege uw etnische origine. Veel Roma hadden gelijkaardige problemen. Uw partner werd ook nog slachtoffer van verschillende aanrandingspogingen (CGVS, p. 10; p. 14; CGVS partner, p. 8). Hieraan kan slechts weinig geloof worden gehecht, gezien deze door u aangehaalde zwaarwichtige incidenten geenszins in overeenstemming kunnen gebracht worden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Deze informatie werd onder meer verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009 en is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de Roma-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van Roma in Kosovo en in Gjakovë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. **Er wordt in deze informatie absoluut geen melding gemaakt van de door u aangehaalde incidenten** die u nochtans aangekaart zou hebben bij een lokale Roma-leider, (A.K.) van de Roma-vereniging PRYK (of PREBK in het Albanees) die in de plaatselijke gemeenteraad vertegenwoordigd is (CGVS, p. 16). De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo – ook in Gjakovë, waarvan u afkomstig bent – werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de Roma-gemeenschap betrokken was. De Roma beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de Roma vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Dat u al jaren op de markt problemen zou hebben, dat uw partner van verschillende aanrandingspogingen slachtoffer werd, dat u verschillende malen geslagen werd en dat u in september 2010 werd neergestoken is in het licht van bovenstaande informatie dan ook ongeloofwaardig. Dat hieraan geen geloof kan worden gehecht wordt bevestigd door voorname tegenstrijdigheden in uw verklaringen en tussen uw verklaringen en deze van uw moeder. Aanvankelijk verklaarde u dat u het incident waarbij u werd neergestoken **bij de politie meldde**, maar dat zij u niet verder konden helpen aangezien **u niet wist wie de daders waren** (CGVS, p. 10). Later, tijdens hetzelfde gehoor, beweerde u evenwel dat u naar aanleiding van dit incident **niet naar de politie durfde te gaan**. U voegde hieraan toe dat u **wel degelijk één van de daders herkende**. U wist zelfs waar hij woonde (CGVS, p. 16). Uw moeder verklaarde dan weer dat u uw buurman belde, die op zijn beurt de politie verwittigde. De politie kwam echter niet opdagen (CGVS (B.S.), p. 13). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er aan de door u aangehaalde incidenten geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Gezien er hieraan geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de oorzaak van uw medische problemen en de medische problemen van uw partner, die u overigens met geen enkel medisch attest staaftde.

U verklaarde voorts dat de politie, die naar aanleiding van een incident verwittigd werd, niets ondernam (CGVS, p. 15). Vooreerst dient er herhaald te worden dat, zoals hierboven reeds gebleken is, er geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde incidenten waardoor ook de geloofwaardigheid van uw eenmalige politieklacht op de helling komt te staan. Voorts is uw bewering dat de politie niets zou ondernemen moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. Eulex en de KP garanderen

voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens en na bovenvermelde missie met Roma-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de Roma-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen, waaronder de Roma, over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de Roma-gemeenschap geen grote klachten heeft over de justitie, met uitzondering van de lange duur om zaken te verwerken. Uit deze informatie blijkt dat in de regio Gjakovë de veiligheidssituatie voor Roma bevredigend is. Er hebben zich de laatste jaren geen veiligheidsincidenten voorgedaan. De Roma beschikken over volledige bewegingsvrijheid. De grote omvang van de Roma-gemeenschap heeft een positieve invloed op haar veiligheid, reëel en waargenomen. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan/Gnjilane (juli 2009) en in de Halit-Ibishi-wijk in Ferizaj/Urosevac (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen dienen te worden geplaatst. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de Roma-gemeenschap in Kosovo. Het eventuele bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de Roma-gemeenschap wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Betreffende de door u aangehaalde moeilijke economische situatie, de problemen van uw kinderen op school en jullie medische problemen (CGVS, p. 6; p. 10; p. 14; p. 17) kan er worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal inderdaad blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg,...). Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot een enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,..., spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een anti-discriminatiwet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, tewerkstelling,..., van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de Roma-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

U verklaarde voor de medische verzorging van u, uw moeder en uw zoon geen geld te hebben (CGVS, p. 10; p. 17). Dit is echter louter een socio-economische beweegreden die geen verband houdt met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarnaast kan nog opgemerkt worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat RAE ook in Gjakovë volledige toegang hebben tot het gezondheidssysteem en worden bijgestaan in hun eigen taal. Dit blijkt overigens tevens uit de verklaringen van uw moeder. Zij verklaarde immers dat zij wel degelijk naar de dokter kon gaan in Kosovo en dat zij voor haar medische problemen medicatie kreeg. In België blijft ze overigens dezelfde medicatie nemen (CGVS moeder, p.

11). Betreffende de schoolproblemen, kan er hieraan nog toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat de directie van de school van uw kinderen wel degelijk bereid was om u te helpen (CGVS, p. 14). Dat ondanks deze interventies van de directie, uw kinderen blijvend door andere medeleerlingen gepest werden, kan echter moeilijk als een vervolging of een reëel risico op ernstige schade beschouwd worden. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat het onderwijsstelsel in Kosovo, en dus ook in Gjakovë, openstaat voor leden van de Roma-gemeenschap, maar dat niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede en een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van Roma in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van Roma in het onderwijs. Daarnaast organiseerde de gemeente Gjakovë in het verleden publieke bewustwordingscampagnes gericht naar de ouders van de RAE-gemeenschap en werden inhaalklassen voor RAE-kinderen georganiseerd. Voorts werd in Kolonia (gemeente Gjakovë) privaat onderwijs voor ongeveer 170 RAE-kinderen georganiseerd. Dat uw kinderen op school af en toe gepest werden, is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of een reëel risico op ernstige schade te worden beschouwd, temeer daar pestgedrag onder kinderen een universeel gegeven is dat niet noodzakelijk gelinkt is aan de etnische origine van deze kinderen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet, d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de Roma in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de Roma tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR (Office of the United High Commissioner for Refugees) in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serven, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de Roma, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw bewijs van staatsburgerschap en uw lidkaart van een Roma-vereniging bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw etnische origine. Deze staan hier echter niet ter discussie. Het door u neergelegde certificaat van niet-eigendom bewijst dat u geen onroerende goederen bezit in de gemeente Gjakovë. Ook dat wordt niet in twijfel getrokken."

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan er ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitskaart van UNMIK bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit. Deze worden hier echter niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift: *"Aangezien verzoekster haar asielaanvraag integraal steunde op de vluchtmotieven aangehaald door haar zoon N.R., dat derhalve mag worden verwezen naar de door hem in zijn verzoekschrift tot beroep geformuleerde middelen, welke verzoekster tot de hare maakt, en die luiden als volgt: (...)"*. Vervolgens herneemt zij volledig de middelen zoals uiteengezet door haar zoon in diens verzoekschrift in het kader van zijn beroep bij de Raad, gekend onder het dossiernummer 70 728.

2.2. Inzake het beroep van verzoeksters zoon, gekend onder voormeld dossiernummer, oordeelde de Raad bij arrest nr. 63 555 van 21 juni 2011 als volgt:

"2.1. Verzoeker voert aan dat hij enkel verslag kan doen van de problemen die hij en zijn gezin hebben ondervonden en stelt dat hij hiervan op het Commissariaat-generaal te goeder trouw en naar best vermogen verslag heeft gedaan. Hij betwist dat zijn verklaringen betreffende de steekpartij ernstige tegenstrijdigheden zouden bevatten en dat zijn verklaringen bovendien strijdig zouden zijn met deze van zijn moeder. Er dient volgens verzoeker rekening te worden gehouden met het feit dat de traumatische gebeurtenis te zijn neergestoken de herinnering enigszins vertroebelt en het bijzonder moeilijk maakt hierover te vertellen, zeker tijdens een gehoor waarbij elke communicatie via een tolk dient te gebeuren.

Verzoeker betoogt dat uit de algemene informatie waarnaar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verwijst evenmin kan worden besloten dat zijn verklaringen onjuist zijn, dat de door hem aangehaalde problemen zich niet hebben voorgedaan of dat zij niet van die aard zijn om hem en zijn gezin bescherming te verlenen krachtens het vluchtelingenverdrag. Het bestaan van een algemene situatie sluit niet uit dat er nog specifieke problemen zijn en dat deze specifieke problemen voldoen aan de criteria vereist voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verwijst dienaangaande naar de door het CGVS zelf gebruikte formulering in de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt verwezen naar de algemene informatie.

Verzoeker blijft bij zijn verklaring dat hij op ernstige wijze het slachtoffer is geworden van geweldpleging en doodsb bedreigingen omwille van zijn Roma-origine en dat hij geen beroep kan doen op de Kosovaarse autoriteiten om hiertegen afdoende bescherming te krijgen. Hij benadrukt dat de door het CGVS aangehaalde elementen geen afbreuk doen aan de verklaringen die hij op ernstige, gedetailleerde en geloofwaardige wijze heeft afgelegd en de daarbij aangehaalde problemen en incidenten, die op afdoende wijze aantonen dat hij wel degelijk blijk geeft van een vrees voor vervolging, minstens een reëel risico op het lijden van ernstige schade en derhalve recht heeft op bescherming krachtens het vluchtelingenverdrag of het subsidair beschermingsstatuut.

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker een argumentatie voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in dit kader bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de

vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad treedt verweerder bij daar waar deze stelt dat de door verzoeker aangehaalde problemen in Kosovo sinds 2006-2007 niet geloofwaardig zijn gelet op de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en deze tussen zijn verklaringen en de verklaringen van zijn moeder. Zo heeft verzoeker aanvankelijk verklaard dat hij het incident waarbij hij werd neergestoken bij de politie heeft gemeld, maar dat de politie hem niet kon helpen aangezien hij niet wist wie de daders waren (administratief dossier, stuk 7, p.10). Even verder heeft hij evenwel verklaard dat hij niet naar de politie durfde te gaan, doch dat hij één van de daders had herkend (ibid., p.16). Deze verklaringen zijn geheel in strijd met de verklaringen van zijn moeder volgens welke verzoeker zijn buurman heeft gebeld en deze op zijn beurt de politie heeft verwittigd doch de politie niet kwam opdagen (administratief dossier, stuk 14, nr. 9, p.13).

Verzoekers betoogt dat de traumatische gebeurtenis te zijn neergestoken zijn herinneringen heeft vertroebeld en dat het moeilijk was hierover te vertellen, zeker tijdens een gehoor waarbij de communicatie via een tolk gebeurt, kan niet worden aangenomen. Verzoeker heeft op het einde van het gehoor immers verklaard de tolk goed begrepen te hebben en heeft voorts geen enkele opmerking gemaakt aangaande de door hem aangevoerde vertroebelde herinneringen (administratief dossier, stuk 7, p.18-19). Van verzoeker kan worden verwacht dat hij over dergelijke ingrijpende gebeurtenis eenduidige verklaringen aflegt gelet op de impact op zijn leven.

De door verzoeker aangehaalde incidenten stroken overigens niet met de landeninformatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 14). In deze informatie wordt immers geen melding gemaakt van de incidenten waarvan verzoeker heeft verklaard ze te hebben aangekaart bij een lokale Roma-leider, A.K., van de Roma-vereniging PRYK die in de plaatselijke gemeenteraad vertegenwoordigd is. De veiligheidssituatie wordt in de landeninformatie omschreven als stabiel en kalm en in Gjakovë, waarvan verzoeker afkomstig is, werden reeds geruime tijd geen etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld waarbij de Roma-gemeenschap betrokken was. Verzoeker beperkt zich tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal daar waar hij stelt dat uit de algemene informatie niet kan worden besloten dat zijn verklaringen onjuist zijn, de problemen zich niet hebben voorgedaan of niet van aard zijn verzoeker en zijn gezin bescherming te verlenen onder het vluchtelingenverdrag. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen.

Bovenstaande vaststellingen ondergraven derhalve de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake de door hem aangehaalde incidenten sinds 2006-2007.

Indien verzoekers relaas al geloofwaardig is, quod non, dient daarenboven te worden opgemerkt dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

Verzoeker beperkt zich in deze tot het louter herhalen van zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststelling van de commissaris-generaal dat er in 2011 geen veralgemeend, interetnisch geweld meer is ten aanzien van de Roma-gemeenschap in Kosovo en dat Roma in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt immers dat (i) de 'European Union Rule of Law Mission' (Eulex) en de 'Kosovo Police' (KP) voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging; (ii) het vertrouwen van de Roma-gemeenschap in de KP goed is en dat de verschillende gemeenschappen, waaronder de Roma, tevreden zijn met het werk van de KP en de 'Kosovo Force' (KFOR); (iii) het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie en dat er maatregelen worden genomen ter verbetering van de sociaal-economische positie van Roma inzake gezondheidszorg, tewerkstelling, huisvesting, politieke participatie en vertegenwoordiging, etc. (administratief dossier, stuk 14).

De commissaris-generaal heeft op basis van deze vaststellingen op goede grond geoordeeld dat de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden.

Verzoeker voert geen concrete argumentatie betreffende de motiveringen in de bestreden beslissing dat (i) wat betreft de problemen van zijn kinderen op school dient te worden gewezen op het feit dat de schooldirectie bereid was te helpen en dat de Kosovaarse overheid maatregelen heeft genomen om de integratie van Roma in het onderwijs te stimuleren; (ii) zijn gebrek aan financiële middelen voor de

medische verzorging voor zichzelf en zijn gezin van louter socio-economische aard is en derhalve geen verband houdt met de in het Verdrag van Genève opgesomde criteria; (iii) het gebrek aan medische verzorging overigens niet aannemelijk is vermits uit de verklaringen van zijn moeder blijkt dat zij wel degelijk medische verzorging kreeg; (iv) de door hem neergelegde documenten niet tot een ander oordeel kunnen leiden. Deze motiveringen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas (zie sub 2.2.2.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Het enig middel is niet gegrond."

Verzoekster voert geen concrete argumentatie aangaande de motivering in de bestreden beslissing omtrent de door haar neergelegde documenten. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoekster niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Aangezien zij zich in feite en in rechte op de asielmotieven van haar zoon beroept, blijkt uit het voormelde dat evenmin kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Omwille van voormelde elementen toont verzoekster evenmin aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS